

Bardu/Salangen interkommunale skadefellingslag
postboks 401
9365 BARDU

Tillatelse til skadefelling av Bjørn - Bardu kommune

Vi viser til e-post fra Evy Jørgensen 03. 08. 2016, der det ble gitt ny fellingstillatelse på bjørn med samme vilkår som tidligere tillatelse, sak 2016/60-41. Viser også tidligere fellingstillatelser i år for samme området, sak 2016/ 60 - 39 og 40.

Tillatelsen ble gitt på grunnlag av at det var funnet to nye sau tatt av bjørn. Dette er det formelle vedtaket i saken, som på grunn av ferieavvikling sendes ut nå etter at fellingstillatelsen har gått ut.

-Vedtak –

Med hjemmel i naturmangfoldloven § 18 bokstav b og § 77, jf. forskrift om forvaltning av rovvilt § 9, jf. §§ 1 og 3, gir Fylkesmannen fellingstillatelse på én (1) bjørn i nærmere avgrenset område i Bardu kommune. Fellingstillatelsen gjelder i tidsrommet 03.08. – 15.08. 2016. Bjørnebinne med unger, og binnens unger er unntatt fra fellingstillatelsen.

Tillatelsen gjelder innenfor nærmere angitte vilkår som er beskrevet nærmere på siste sider i dette vedtaket.

Vedtaket kan påklages til Miljødirektoratet innen 3 uker, jf. forvaltningsloven §§ 28 og 29 samt rovviltforskriften § 18 tredje ledd. En eventuell klage skal fremsettes for Fylkesmannen i Troms jf. forvaltningsloven § 32.

Grunnlag for avgjørelsen

Vedtaket er gjort med hjemmel i lov av 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold § 18 og § 77 jf. forskrift 18. mars 2005 nr. 242 om forvaltning av rovvilt (rovviltforskriften) § 9. Miljødirektoratet ga i vedtak av 31.5.2013 fylkesmennene i region 8 en kvote på fire betingede fellingstillatelser på brunbjørn i tidsrommet 1.6.2013–15.10.2013. Til nå er det ikke felt bjørn på denne kvoten.

Videre politiske føringer og lovverk som ligger til grunn er:

- St. meld. nr. 15 (2003–2004) Rovvilt i norsk natur
- Innst. S. nr. 174 (2003–2004)
- Lov av 29.5.1981 om viltet (viltloven)

- Forvaltningsplan for rovvilt i region 8, vedtatt 21.9.2007
- Rovviltforliket 2011, representantforslag 163 S (2010–2011) og Stortingets behandling 17. juni 2011
- Brev fra Miljøverndepartementet av 25.8.2011 om «Videre oppfølging av rovviltforliket 2011»

Internasjonale avtaler og rammer

Norge har internasjonalt forpliktet seg til å ta vare på bjørn, gaupe, jerv, ulv og kongeørn gjennom Bernkonvensjonen som av Norge ble ratifisert i 1986. Konvensjonen inneholder krav til bevaring av flora og fauna i deres naturlige leveområder.

Sammen med 191 andre land og EU har Norge signert konvensjonen om biologisk mangfold. Konvensjonen trådte i kraft i 1993. Land som har underskrevet avtalen er forpliktet til å lage nasjonale strategier og handlingsplaner for å bevare det biologiske mangfoldet. Landene skal blant annet bevare truede arter, og fremme samarbeid med andre land om biomangfold.

De rovviltartene som finnes i Norge er i større og mindre grad felles bestander med våre naboland Sverige, Finland og Russland. Disse lands respektive forvaltningsregimer har stor betydning for den norske rovviltforvaltningen.

Norge har også tilsluttet seg andre avtaler som kan ha betydning for forvaltningen av rovvilt. Spesielt kan Europarådets dyreholdskonvensjon og FN-konvensjonen om sivile og politiske rettigheter artikkel 27 samt ILO-konvensjonen nr.169 om urfolks rettigheter nevnes. Rammene for norsk rovviltforvaltning er gitt i norsk miljøvernlovgivning og i de internasjonale avtaler Norge har sluttet seg til.

Nasjonale rammer

Den 16. juni 2011 ble rovviltforliket i Stortinget inngått med enighet i alle partier. Forliket tar for seg forvaltningen av gaupe, jerv, ulv og bjørn. Forliket sier også noe om videre forvaltning av kongeørn. Forliket sier at den norske rovviltforvaltningen skal skje innenfor rammen av bestemmelsene i naturmangfoldloven og Stortingets behandling av denne, Bernkonvensjonen og den todelte målsettingen etter rovviltforliket av 2004, og den videre oppfølging av dette.

Rovviltforliket av 2004 hadde sitt fundament i Stortingsmelding nr. 15 (2002–2003), rovvilt i norsk natur, og Stortingets behandling av denne gjennom innstilling S.nr. 174. Føringerne i disse to dokumentene er fulgt opp i rovviltforskriften som igjen er hjemlet i naturmangfoldloven og i viltloven. Lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) som er Norges første lov om vern og bærekraftig bruk av naturen, både i og utenfor vernede områder, er ett av en rekke tiltak som følger opp den globale konvensjonen om biologisk mangfold. Velferden til viktige byttedyr for rovviltet, som tamrein og sau, er regulert gjennom lov av 19.6.2009 om dyrevelferd med tilhørende forskrifter.

Det går frem av rovviltforliket 2011, at det skal legges vekt på regional forvaltning, med mål om at den regionale myndigheten i rovviltforvaltningen skal styrkes. Det skal utvises respekt for eiendomsretten samt enkeltmenneskers og lokalsamfunns livskvalitet. Forvaltningen skal bygge på vitenskapelig og erfaringsbasert kunnskap. Den todelte målsettingen sier at Norge skal ha en forvaltning som totalt sett bidrar til å dempe konfliktene og motvirke utrygghet, og samtidig ha en politikk som sikrer overlevelsen til alle de store rovviltartene i norsk natur.

Naturmangfoldloven § 18 (annet uttak av vilt og lakse- innlandsfisk etter vurdering av myndighetene) sier at:

Kongen kan ved forskrift eller ved enkeltvedtak tillate uttak av vilt og lakse- innlandsfisk (...) b) for å avverge skade på avling, husdyr, tamrein, skog, fisk, vann eller annen eiendom, (...) Vedtak etter første ledd bokstav a til f kan bare treffes hvis uttak ikke truer bestandens overlevelse og formålet ikke kan nås på annen tilfredsstillende måte.

Myndigheten etter loven kan av eget tiltak iverksette uttak med formål som nevnt i første ledd bokstav a til d og g, jf. annet ledd. Uttaket regnes ikke som enkeltvedtak, og kan om nødvendig skje på annens eiendom, Kongen kan gi nærmere forskrift om slikt uttak. (...)

Rovviltforskriften § 1 sier at:

Formålet med denne forskrift er å sikre en bærekraftig forvaltning av gaupe, jerv, bjørn ulv og kongeørn. Innenfor en slik ramme skal forvaltningen også ivareta hensynet til næringsutøvelse og andre samfunnsinteresser. Forvaltningen skal være differensiert slik at hensynet til ulike interesser vektlegges forskjellig i ulike områder og for de ulike rovviltarter. Forskriften skal sikre en forvaltning som vektlegger forutsigbarhet og lokal medvirkning.

Fylkesmannen kan iverksette felling etter rovviltforskriften § 9 dersom skadesituasjonen tilsier det. Fylkesmannen skal i hvert enkelt tilfelle gjøre en vurdering av om felling er nødvendig sett i forhold til vilkårene i rovviltforskriften § 9 jf. § 1 og § 6. Av rovviltforskriften § 9 går det frem at det særlig skal tas hensyn til:

- a. områdets betydning som beitemark
- b. skadens omfang og utvikling
- c. potensialet for fremtidige skader
- d. muligheten for å gjennomføre forebyggende tiltak

Ved vurdering av om det skal gis tillatelse til skadefelling, skal det legges vekt på føringene i regional forvaltningsplan, jf. forskriften § 6.

Fylkesmannens vurdering

Det har vært gitt tillatelse til felling av bjørn to ganger tidligere denne beitesesongen uten at bjørnen er tatt. Vi viser til vår vurdering i disse tidligere vedtakene om fellingstillatelse, sak 2016/60-39-41. Det er nå dokumentert to nye sau tatt av bjørn, og vi gir ny fellingstillatelse for å ta ut en bjørn som har tatt sau gjennom hele beitesesongen, og medført tap for tre ulike sauebesetninger.

Rammer for skadefellingen

Skadefellingen administreres av Bardu kommune som fungerer som regnskapsførende enhet for fellingslaget i forbindelse med utbetalingene. Fylkesmannen gir en øvre økonomisk ramme for skadefellingsforsøket begrenset til 12 personer og 7 dager og en døgnstak på 1400 kroner per døgn og person. Dette blir en øvre økonomisk ramme på **kr. 117 600,- kroner**. I tillegg vil feriepenge og arbeidsgiveravgift bli dekket av Fylkesmannen. Utgifter til

sporingsekvipasjer dekkes direkte fra Fylkesmannen etter egen avtale med ekvipasjen. Det skal ikke brukes ressurser dersom vanskelige forhold gjør at en svært lite trolig vil lykkes med oppdraget. Skadefellingsleder sender inn til kommunen, samlet for hele skadefellingslaget krav om godtgjøring ved fellingsforsøk og krav om dekning av direkte og dokumenterte kostnader inntil 15 000 kroner. Kravene fra hver deltager må inneholde navn, adresse, postnummer, poststed og bankkonto, samt total sum som kreves refundert. Utleggskravet må ha dato og underskrift fra den som har hatt utleggene, og fra skadefellingsleder.

Godtgjøring ved fellingsforsøk

Kommunen kan utbetale godtgjøring til fellingslaget for den tid som er benyttet til fellingsforsøket. Deltagere som mottar godtgjøring etter ordningen må være registrerte lisensjegere. Utbetalingen må ikke overskride de rammer som fremgår av vedtaket. Miljøverndepartementet har fastsatt en døgnsetts på 1400 kroner per døgn per deltager. Kommunen kan betale ut godtgjøring inntil døgnsettsen per deltager etter rapport fra fellingsleder. Fylkesmannen yter etter søknad tilskudd til kommunen til dekning av godtgjøring. Kommunens søknad om godtgjøring må inneholde timelister fra den enkelte deltager, underskrevet av den enkelte, og av skadefellingsleder. Innsats i 7,5 timer eller mer utløser full setts på 1400 kroner, innsats under 7,5 timer aktuelle døgn gir en utbetaling på 186,70 kroner per time. Godtgjøring skal kun gis for de dager av skadefellingsperioden der forsøk på skadefelling har pågått aktivt. Etter som det er krav til at fellingsleder blant annet organiserer fellingslaget, og utarbeider fellingsrapport og timelister, anses den tiden fellingsleder bruker på dette å være fellingsforsøk, derfor kan skadefellingsleder gis godtgjøring for dette. Kommunen kan velge å fordele midlene som Fylkesmannen tildeler på en annen måte.

For dekning av direkte og dokumenterte kostnader inntil 15 000 kroner:

Skadefellingsleder må samle inn og sende til administrerende kommune utleggskrav, ført på reiseregningsskjema og med kvitteringer stiftet på, fra alle deltagerne i skadefellingslaget.

Utgifter som dekkes er leie av hytte (kvittering for dokumentasjon), bompenger (kvittering for dokumentasjon). Bruk av bil dekkes etter statens kilometersatser. Det forutsettes at det sendes inn dokumentasjon på dette, dvs. start- og stoppested, tidspunkt og antall kilometer. Dette kan lettest gjøres ved å bruke statens reiseregningsskjema (bil), men annen «kjørebok» kan også benyttes. Kost/matpenger, tapt arbeidsfortjeneste eller betaling/godtgjørelse for oppdraget dekkes ikke.

Dersom den samlede summen av direkte og dokumenterte utgifter overstiger 15 000 kroner vil Fylkesmannen fordele utbetalingene, prosentvis i forhold til totale krav, etter følgende metode:

Krav fra den enkelte: K

Sum alle utlegg: SU

Prosent av 15 000: %

Utbetalt til den enkelte: U

Der: $K/SU \cdot 100 = \% \text{ og } 15000/100 \cdot \% = U$

Følgende vilkår er knyttet til fellingstillatelsen:

1. Følgende inngår i skadefellingslaget:

Vidar Larsen (skadefellingsleder)

Bardu interkommunale skadefellingslag

2. Forsøk på felling skal skje fortrinnsvis skje ut fra ferske kadaver/realistiske dødsvarsler fra radiobjellene. Det kan benyttes sporingsekvipasje. Aktuell sporingsekvipasje er Kjell Arne Henriksen, tlf: 95788150. Instruks for bruk av sporingsekvipasje ligger vedlagt. Forsøk på felling kan også skje ved postering i terrenget uten bruk av sporingsekvipasje eller ferske kadaver, dersom fellingslaget mener det er det mest hensiktsmessige.

Dette forutsetter kommunikasjon mellom saueeier, fellingsleder og sporingsekvipasjen for å avgjøre om, og når det er aktuelt å starte forsøk på felling. Saueier må melde inn nye varsler om mulig døde dyr fra radiobjellene til fellingsleder, som vurderer om det er aktuelt å starte forsøk på felling under rådende forhold i samråd med sporingsekvipasjen.

3. Fellingsleder skal melde til kommunen når laget rykker ut for forsøk på felling. Kommunen varsler leder i sankelaget som skal trekke de som går akutt tilsyn i området ut mens det pågår forsøk på felling.

4. Fellingsleder skal melde til SNO når laget rykker ut for forsøk på felling. Aktuelle kontaktpersoner er:

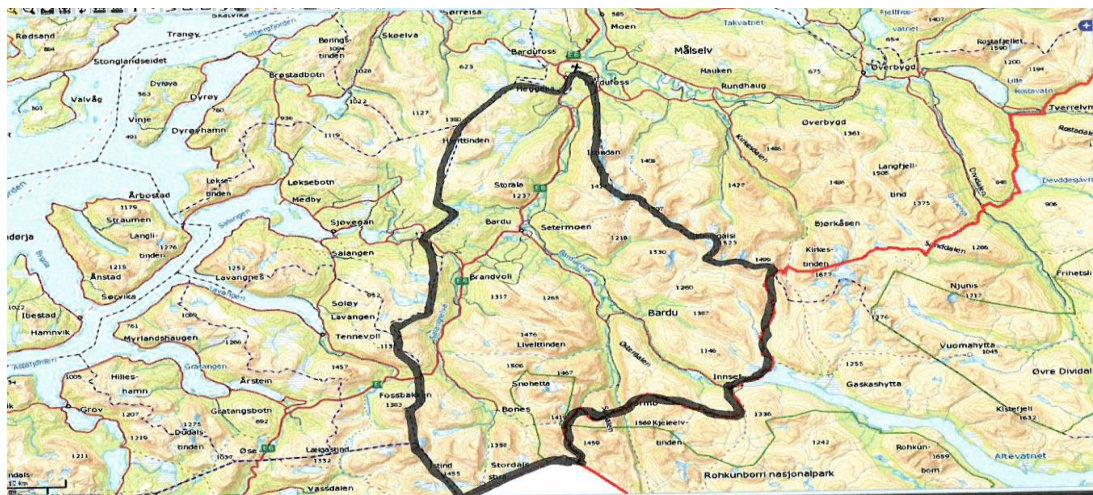
14-15.7: Torbjørn Berglund tlf. 91622022 og

15-21.7: Thomas Strømseth tlf. 95972050

5) Fellingslagets størrelse må være slik at det sikres kommunikasjon mellom jegerne. Dette for å unngå at det felles flere dyr enn det fellingstillatelsen gjelder. Fellingsleder er ansvarlig for å gjøre dette brevet kjent for fellingslaget, samt å kontrollere at skyttere har oppfylt kravene om avlagt storviltprøve. Deltakerne i fellingsforsøket forplikter seg til å utøve felling på en human og sikkerhetsmessig forsvarlig måte. Fylkesmannen gir dispensasjon fra viltlovens § 21 bokstav c, forutsatt at nødvendige tillatelser foreligger. Fellingslaget kan ikke utvides uten tillatelse fra Bardu kommune.

6) Avgrensning av fellingsområdet:

B-området for forvaltning av bjørn i Bardu kommune. Se avgrensning på kart under.

7. Når felling av bjørn har skjedd, skal dette omgående meldes til Fylkesmannen tlf. 77 64 20 00 dagtid (481 97 472 etter arbeidstid og helg), og til Statens naturoppsyn tlf. 959 72050. Tid og sted for felling skal oppgis. Fellingsstedet skal påvises dersom Fylkesmannen, SNO eller politiet ber om det.

8. Ved felling skal det brukes våpen og ammunisjon som er godkjent for felling av elg, hjort og villrein. Anslagsenergi for ammunisjon med kulevekt mellom 9 og 10 gram skal være minst 2700 joule (275 kgm) på 100 meters avstand. For ammunisjon med kulevekt på 10 gram eller mer skal anslagsenergien være minst 2200 joule (225 kgm) målt på 100 meters avstand. Det skal benyttes ekspanderende prosjektil.

9. Bjørnebinne med unger og binnens unger er unntatt fra fellingstillatelsen.

10. Dersom rovvilt påskytes, men ikke gjenfinnes umiddelbart som dødt, skal fellingslaget gjennomføre skuddplassundersøkelse og innledende ettersøk. Skadefellingsleder er ansvarlig for at skadefelling avsluttes slik at det alltid er tid for skuddplassundersøkelse og innledende ettersøk før mørket vanskeliggjør dette, likeledes at det ikke løsnas skudd så tidlig på morgenen at skuddplassundersøkelse og innledende ettersøk vanskeliggjøres/må utsettes på grunn av lysforholdene. Fylkesmannen og nærmeste politimyndighet (tlf. 02800) skal varsles om påskytingen omgående. Fylkesmannen avgjør videre gjennomføring og avslutning av ettersøk.

11. Felte dyr skal ivaretas og håndteres på en slik måte at skrotten ikke ødelegges eller forringes unødig. Felt dyr skal så raskt som mulig etter avtale bringes til nærmeste SNO kontor. Felte dyr tilhører viltfondet. Felt bjørn skal utvømmes, alle deler av dyret skal tas vare på. Indre organer må ikke kasseres. Felt bjørn må også flås slik at

skinnet er helt – hode eller labber skal ikke kappes av. Skrotten av flådd bjørn henges opp i påvente av videre avklaring om håndtering. Avflådd hode og labber skal heller ikke kappes av skrotten.

12. Fylkesmannen vurderer fortløpende situasjonen, og kan på eget initiativ oppheve denne tillatelsen.

Med hilsen

Evvy Jørgensen
miljøverndirektør

Heidi-Marie Gabler
fagansvarlig

Dokumentet er elektronisk godkjent og har ikke håndskrevne signaturer

Kopi:

Miljødirektoratet, Postboks 5672 Sluppen, 7485 Trondheim

Statens naturoppsyn, Postboks 5672 Sluppen, 7485, Trondheim

Statens Naturoppsyn, pb. 3672, 9278 Tromsø